

[Socialministeren]

ser, må jeg indrømme – for den debat, vi har haft i dag, for jeg synes, den er et godt signal. Den er et signal om, at et stort flertal her i Folketinget ønsker at gå videre ad disse veje, ønsker at være hjælpsomt over for dem, vi kan hjælpe i kommunerne til at tænke i de baner, og ønsker at give de folk et løft, som er i fuldt sving, og som arbejder med disse tankegange.

Under alle omstændigheder tror jeg, at den bedste ældrepolitik – om man nu kan lide ordet eller ej – får man ved at spørge de ældre selv, og det er faktisk det, man har gjort i al enkelhed i de kommuner, hvor de her ting er lykkedes. Hvis vi kunne nå at få synspunkter med ind i denne debat om, hvad det egentlig er for en fremtid, man ønsker sig, når man nærmer sig 60 eller 70 år, så synes jeg ikke, at denne debat har været spildt.

Erik B. Smith (S):

Socialministeren havde nogle lidt knubbede ord til Socialdemokratiet. Det, vi er sat til at diskutere her, er en ældrepolitisk redegørelse fra socialministeren.

Socialministeren burde have sat sig sammen med regeringspartierne og skrevet en ældrepolitisk redegørelse, som var summen af det, fru Hanne Severinsen var inde på i sit indlæg – jeg synes, det var meget visionært, og det er såmænd så sjældent, jeg får lejlighed til at rose Venstre for visionære tanker på det socialpolitiske område, så jeg vil ikke forbigå lejligheden til at sige, at det var meget visionært – og fru Inger Stilling Pedersens eksempel: hvad gør vi for det ældre ægtepar, som må skilles, fordi den ene har behov for en totalpleje, som den anden ægtefælle ikke kan klare, hvad gør vi ved dem, hvad er budskabet?

Jeg synes, det er rigtigt, når fru Aase Olesen siger, at det her er en opsummering af, hvad regeringen vil gøre på tre punkter som en konklusion på den debat, vi havde for snart fire år siden.

Havde det været overskriften, så havde vi sagt: jamen fint nok. Vi synes, at samspilsproblemernes løsning er en stor, forgyldt løsning, regeringen har valgt. Det er formentlig den dyreste overhovedet. Lad gå med, at den – hold fast – først træder i kraft, ja for pensionstillægget i 1991, tror jeg nok. Jeg gad

nok vide, om regeringen regner med, at det er den, der sidder til den tid. Jeg har en fornemmelse af, at det forestiller den sig ikke.

Ministerens havde på mine mange spørgsmål det svar: det må vi henvise til førstebehandlingen i næste uge. Så spørger man sig selv: jamen hvad skal vi så med den her debat? Hvis vi allerede i næste uge skal diskutere lovforslagene, hvad skal vi så med debatten? Men der var nu alligevel mange andre ting, og jeg er da meget overrasket, hvis regeringen kommer med lovforslag på nogle af de områder, hvor jeg stillede spørgsmål.

Er reglerne om ombygning af egen bolig gode nok? Reglerne om tekniske hjælpemidler, telefon, kaldeapparater osv.? Vi ved faktisk, at en hel del er på plejehjem i dag, fordi de boede isoleret, var bange for at falde og brække hoften og ligge hjælpeløse, indtil postbudet kom næste dag, men hvor reglerne er så stramme, at man ikke kan give dem de hjælpemidler. Jamen hvorfor kommer ministeren ikke med et bud på det? Eller kommer ministeren med et bud i næste uge?

Jeg synes, at det er trist, at ministeren er så vred på Socialdemokratiet over, at vi ikke selv kommer med budskaber. Jamen vi har ikke bestilt andet. Nu har den nuværende socialminister jo ikke beskæftiget sig udelukkende med socialpolitik i den tid, hvor oppositionen har været opposition. Vi har faktisk fremsat forslag om f.eks. ophævelse af lompepengebegrebet, men det fik den behandling, vores forslag får af denne regering: ja, det må vi se nærmere på, det må vi undersøge, og det kan såmænd godt være, der er en god idé i det, men det er i alt fald ikke de socialdemokratiske forslag, der skal vedtages.

Nu tillader taletiden jo ikke, at vi gennemgår alle de socialdemokratiske forslag på ældreområdet, og jeg gik også ud fra, at man kendte dem, men jeg vil gerne sige til socialministeren, at det ikke er Socialdemokratiets skyld, at man først 1. januar 1988 vil gennemføre, at man kan fravælge visse serviceydelser. For vores skyld kan man gå i gang i morgen, for vi har foreslået det for meget længe siden.

Når socialministeren som alternativ til plejehjem nævner ældreboliger, beskyttede boliger – var det på 65 m², med eget bad og toilet og stor dagligstue og besøg af børnebørn osv.? – så tænker jeg ved mig selv: frem til